

Ikke desto mindre medfører det nuværende såkaldte rigsfællesskab, at en række danske politikere mener sig berettiget til at kræve ny dansk kontrol med områder, der for længst er overført til hjemmestyrets egen kompetence.

Men når så vore grønlandske borgere, som ifølge dette system faktisk er danske statsborgere, kommer i søgelyset her i Danmark af den ene eller den anden grund, melder man straks hus forbi og erklærer, at det er Grønlands problem, fordi vi har fået hjemmestyre.

Det triste ved hele denne misere er, at det skader de mange rigtig gode relationer; der ellers gennem vores mangeårige fællesskab er opbygget mellem Danmark og Grønland, relationer, vi alle er glade for, og som vi alle ønsker at bevare. De gode relationer svækkes simpelt hen af et såkaldt fællesskab, som er blevet forældet og rustent i alle leder og kanter, et ufrit fællesskab, som bygger på tanker og ideer, der ikke længere er up to date, et fællesskab, hvis udvikling ikke længere går hånd i hånd med den tryghed for borgerne, som statsministeren helt rigtigt vurderer så højt i sin tale.

Et nyt fællesskab baseret på reel tryghed mellem vores lande er helt afhængigt af en gennemgribende revision af det nuværende forhold, ikke en revision, der blot dækker rusten med et lag ny maling, men en revision, der reelt udskifter det fundament, som ikke længere er bæredygtigt.

Det, der er brug for i fremtiden, er et partnerskab baseret på reel frihed for begge parter; et partnerskab, hvor de fælles gode følelser bevarer og de frie demokratiske kræfter hos begge parter udvikles på en helt ny og konstruktiv måde; et partnerskab, hvor forskellene erkendes og bruges konstruktivt, i stedet for at den svage part majoriseres af den stærke; et partnerskab for gensidig frihed.

Hvis der fremover overhovedet skal være en mening med rigsfællesskabet ud over bloktilskud fra Danmark til Grønland og en række skjulte pengestrømme fra Grønland til Danmark, skal der satses langt mere ambitiøst, end den siddende Selvstyrekommission har fået mandat til.

En ny frihedsfølelse skal vinde indpas i den grønlandske virkelighed, hvis de forandringer, som både den danske regering og vi selv ønsker, skal realiseres, forandringer, der kan frigøre den energi og virkelyst blandt vore folk, som også vil udløse den selvbarne økonomiske udvikling, vi alle ønsker så stærkt. Det kræver en ny frihed

for Grønland, ikke en revision af den afhængighed, som rigsfællesskabet i dag er bygget på, og som man desværre med grundloven i hånden ser ud til at ville fortsætte i forbindelse med den dansk-grønlandske Selvstyrekommission, som statsministeren omtaler så forventningsfuldt i sin tale.

Som jeg igen og igen har påpeget, står den danske grundlov fra 1953 desværre i sin nuværende form tilsyneladende i vejen for, at vi sammen med de danske politikere i kommissionen kan få lov at pege på de politiske fornyelser, der virkelig ville gavne vore landes fremtidige fællesskab.

Det er derfor også med stor tilfredshed, at jeg konstaterer, at nogle fremtrædende medlemmer af dette Ting nu mener, at grundloven kan revideres på enkelte områder, uden at hele loven skal ændres.

Der er nu fremsat to forslag til ændring af grundloven, således at denne ikke bare bliver mere retfærdig, hvad angår kongehusets arvefølge, men også samtidig bliver tilpasset nutiden, hvad angår beskrivelsen af den danske politiske virkelighed.

Da regeringen foreslog en sådan procedure alene omkring kongehusets arvefølge, noterede vi os i den nordatlantiske gruppe naturligvis denne pludselige danske smidighed i forhold til grundloven, når det gjaldt danske interne interesser, men vi havde intet ønske om at blande os i det gode danske ønske om at give kronprinseparrets kommende barn adgang til tronen uanset køn, et forslag, vi naturligvis støtter fuldt ud.

Kl. 17.55

Nu foreligger der så en ny situation her i Tinget, hvor denne ændring søges udvidet med et forslag om en decideret ændring af grundlovens politiske form og signal, i og med at den nødvendige procedure for en grundlovsændring allerede iværksættes.

På den baggrund er det åbenlyst, at det ønske, vi hele tiden har fremsat om at frigøre Grønland og Færøerne fra de begrænsninger i grundloven, som hidtil har stået i vejen for vore ambitioner om et partnerskab i frihed og en langt større statsretslig bevægelighed i forhold til overførsel af kompetencer til Grønland og Færøerne, lige så vel bør kunne fremmes i denne proces.

Jeg skal derfor meddele, at jeg sammen med min grønlandske kollega her i Tinget overvejer at fremsætte forslag til lov om ændring af Danmarks Riges Grundlov, således at også vores øn-